

си, и ако него не могъ то мене си, и нѣма жива да влѣтямъ въ рѣцѣтъ му. На тѣзи ми заканванія той ся оттегли смаянъ и уплашенъ.

Умръзнъ ми вече прѣзираніето ти, думаше той на излѣзваніе ! Ако да ся небояхъ че ще мя чюѣтъ челоуѣцытъ ми, ты бы видѣла каквѣ силѣ има противъ мене мышцата на една женѣ ; но азъ знамъ едно срѣдство да оборѣжъ гордость-тъ ти. Много нѣма да ся мине и ты щешъ за честитѣ да ся считашь, ако да можешъ съ най понизно склоняваніе да получишь прошкѣ отъ мене.

Като излѣзе той, слѣдъ нѣколко минути влѣзе любимецѣтъ му, съ пищовъ въ рѣкѣтъ и ми казува : “ Облечи ся господже, и ела подирѣ ми. ” Той плачеше като ми казуваше заповѣдитѣ на господаря си, и азъ, безъ да оставя ножчето, облѣкохъ ся и трѣгнѣхъ подирѣ му, и той мя заведе въ онзи стѣлпъ, дѣто ако да не бѣхте вы днесъ щѣхъ да загинѣ. Въ тѣзи ужаснѣ тъмницѣ мя заключи, и тамо повече отъ единъ мѣсець тлѣяхъ лишена отъ огнь, отъ свѣщъ, и за постелкѣ имахъ само едно сламено легло. Ето на какво състояніе бѣ испаднѣла едничката дѣщеря на единъ поляшкый велможа ! . . .

Ты настрѣхнувашъ великодушный чюждевецъ, но вѣрвайте че азъ ти исказувамъ само една чѣсть отъ теглилата си. Но въ това ми жалостно състояніе едно нѣщо само облегчяваше колко годѣ страданіята ми, това дѣто не виждахъ вече мъчителя си. И когато той спокойно чякаше да му поискавъ прошкѣ,